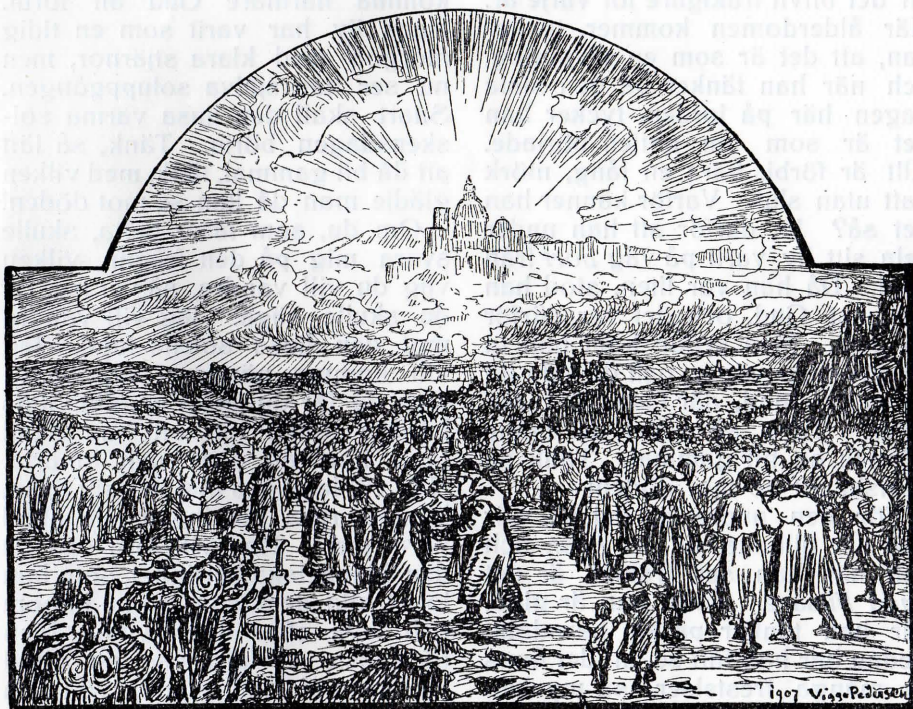

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N:o 4, Årg. 3

Utgivare: Pastor S. G. Svensors, Stockholm

Okt. 1932

Viggo Pedersen: Det nya Jerusalem.

Min prövning där skall ändas
Och lyktas all min strid,
Min vedermöda vändas
I salighet och frid.

(Sv. Ps. 670: 2)

Mot ljuset.

„Och ingen natt skall vara mer; Ty Herren Gud skall lysa över dem.”

Upp. 22:5.

Det finns två slags människor i världen. Bägge äro på vandring, men det ser ut som om de vandrade åt alldeles olika håll. För den ene är det så: när han ser sig tillbaka, är det *ljust*, men när han ser framåt, är det *mörkt*. Då han tänker på barndomen, tänker han med glädje: Då var allt så gott och bra! Men sedan tycker han att det blivit tråkigare för varje år. När ålderdomen kommer, tycker han, att det är som en skymning, och när han tänker på den sista dagen här på jorden, tycker han det är som om natten började. Allt är förbi, bara en lång, mörk natt utan slut. Varför känner han det så? Jo, därför att han under hela sitt liv varit på väg *bort* från Gud. Då han var liten, stod han närmast Gud, och det var därför så *ljust*. Men sedan kom han in på syndens vägar, och de leda till ett mörkt land, där Guds ljus icke lyser. Tänk så svårt det måtte kännas att bli gammal. Tänk så hemskt att se mot döden!

För den andre är det så: när han ser tillbaka, är det *ljust*, och och när han ser framåt, är det *ändå ljusare*. Även han är glad, när han tänker på sin barndom. Sedan har han fått se, att det finns så många frestelser, så mycken sorg och lidande i världen. Men

ju flera frestelser han besekrat, och ju mera lidande Gud låtit honom möta, desto närmare har han kommit Gud, desto bättre har han lärt känna honom och hans rika kärlek, desto varmare har han lärt att älska honom. Och när ålderdomen kommer, när håret börjar bli grått och ryggen böjd, då lyser hans ansikte av en stilla, djup glädje. Den glädjen är som ett återsken av något, som han ser fram emot. Han vet, att när detta livet är slut, skall han få komma närmare Gud än förut. Hans liv har varit som en tidig morgon med klara stjärnor, men nu ser han själva soluppgången. Snart skall den ljusa varma solskensdagen börja. Tänk, så lätt att då bli gammal, tänk, med vilken glädje man då kan se mot döden!

Om du, som läser detta, skulle svara mig på den frågan, vilken väg du vill vandra, så vet jag, att du skulle säga: Jag vill vandra mot den ljusa solens land. Jag vill komma närmare *mot ljuset*. Och då får du tänka på alla Guds härliga löften om att han skall taga bort all sorg och smärta. Han vill leda oss alla in i sitt ljusa, härliga rike, där ingen natt skall vara mer. Han vill föra oss till den himmelska härlighet, som han lovat alla dem, som tro på honom och leva efter hans vilja. Men då måste vi lära oss att alltid vandra vid Guds hand, lyda och tjäna honom.

Så skön går morgonstjärnan fram
Och bådar klar och lyckosam
Den stora dagens möte,
Då själen över jorden höjd,
Får svinga sig med helig fröjd
I himlafaderns sköte.
Tiden, striden snart skall slutas
Friden njutas, hoppet vinna,
Tro och kärlek målet hinna.

(Sv. Ps. 484:1)

Hans Priem.

Det var en gång en åkare, som hette Hans Priem. Hela dagen satt han på sin kuskbock och såg allt liksom uppifrån. Det blev så småningom något underligt med honom. Han såg till sist ej något gott hos människorna utan endast deras fel: den var grinig och den var slarvig, den var girig och den var lat. Och han tyckte alla människor voro dumma. — — — Så kom den dagen, då Hans Priem skulle dö. Då fick han veta, att han ej fick komma in i himmelen, eftersom han bara klandrade allting. Nå, till sist lovade Gud, att han skulle få komma in, bara han lovade att aldrig klandra och döma. Ja, det lovade han. Då Hans Priem kom till himmelen, fick han se mycket, som han tyckte var underligt. Men han kom ihåg sitt löfte och teg. Men så en dag fick han se en vagn, som var förspänd med två par hästar, ett par i vardera ändan av vagnen, och de drogo åt var sitt håll. Men detta var då för galet! Nu kunde Hans Priem ej tåga, ty hästar och vagnar var något, som han förstod sig på. Han ropade högt:

Det går ej, det går ej! Just som han sagt detta, kom två änglar och förde bort honom. Men innan himmelens port slog igen fick han se, att vagnen lyftes från marken och sakta svävade uppåt. Ty de fyra hästarna hade vingar.

Det är gott att minnas denna berättelse. Vi möta ofta människor, som vi tycka vara oförståndiga och underliga. Då tänker vi genast: de äro dåraktiga. Men då vi så döma, är det något inom oss, som fördärvas. Vi bli egenkära och högmodiga och passa icke för himmelen. Det ända rätta av oss är att vara ödmjuka inför livet. Möter vi någon, som vi inte förstå oss på, skall vi inte genast fördöma honom. Tänk på Hans Priem. Han upptäckte för sent att hästarna hade vingar. Vi kan inte se och förstå allt. Men det gör Gud. Inför honom är kanske den andre, som vi tycker är konstig, större än vi. — Det är gott och förståndigt att tänka så. Och så skall vi alltid komma ihåg: Gud står emot den högmodige, men den ödmjuke giver han nåd.

Verksamheten i Stockholm kommer från och med denna höst att något omläggas. De hittills hållna mötena å Dövstumföreningen komma delvis att ersättas av sådana på de olika församlingslokalerna i staden. Planen är, att så få komma till alla Stockholmsförsamlingar. Någon av församlingens präster kommer

alltid att medverka. Början göres i Storkyrkoförsamlingen den 20 okt. och nästa gång kommer Sofia den 15 nov. Vid den förra kommer Pastor Primarius att medverka. — Till dessa möten inbjudas i första hand de dövstamma, som bo inom resp. församlingar, men även andra äro naturligtvis hjärtligt välkomna.

Vigde.

Axel Helge Söderberg, Linghem, och Frida Charlotta Karlsson, Heda, vigda i Vadstena den 17 sept.
Ulf Carl Carlsson von Baumgarten, Stockholm, och Karen Vilhelmina Elisabet von Heland, Ludvika, vigda i Ludvika den 24 sept.

Herren Gud, som har stiftat äktenskapet, give dem lycka och välsignelse till deras viktiga förening.

Avlidne.

Anders Johan Moreau, Motala, den 9 juni, 69 år.
Enoch Vilhelm Nilsson, Mogata, den 24 juni, 84 år.
Knut Pettersson, Säby, den 14 aug., 30 år.

*Beredd håll mig, o Jesu Krist,
Att vänta
Din ljuva ankomst, när Du sist
Vill hämta
Ur fåredalen
Från jordekvalen
Din brud till Dig i ljusa fröjdesalen!*
(Sv. Ps. 487: 7).

Stockholm.

Torsdagen den 20 oktober (obs. ändrad dag!) kl. 7.30 samkväm i Storkyrkans lilla kyrksal, Skomakareg. 30 (mellan Stortorget och Tyska Kyrkan). Pastor Primarius Doktor Nils Widner berättar om »Svenskarna i Köpenhamn». Kaffe serveras mot någon avgift. Avslutning av Pastor Evert Palmer.

Söndagen den 6 november, Gustav Adolfs-dagen, Gudstjänst i Storkyrkan kl. 2 e. m.

Tisdagen den 15 nov. (obs. ändrad dag!) kl. 7.30 e. m. samkväm med kaffe och filmföreläsning i Sofia församlingssal, Borgmästaregatan 11. Avslutning av Kyrkoherde E. Klefbeck.

Adventsöndagen den 27 nov. Gudstjänst i Adolf Fredriks Kyrka kl. 2.

Onsdagen den 7 december föredrag å Dövstumföreningen kl. 8 e. m.: »Kristen och svensk», något om Svenska Kyrkan genom tiderna. Skioptikonbilder.

Gustav Adolfs-högtid hålles å K. F. U. K., Brunnsgratan 3, tisdagen den 8 nov. kl. 7.30 e. m. Pastor Svensfors berättar till ljusbilder om Gustav II Adolf -- hans liv och gärning. Samkväm med kaffe.

Föreläsningar å Dövstumföreningen kl. 7.30 e. m.:

Söndagen den 16 oktober Red. G. Fondelius: »Något ur civilisationens historia». Del I.

Lördagen den 5 november (obs. dagen) Pastor Svensfors: »Gustav II Adolf -- ett 300-årsminne». Skioptikonbilder.

Söndagen den 27 november Fru Vilma Renner: »Jonas Alströmer».

Söndagen den 11 december Herr G. Ziesnitz: »Goethe».

Uppsala.

Söndagen den 23 oktober hålles Gudstjänst kl. 3.30 i Domkyrkan. Därefter inbjudes till samkväm hos Domkyrko-vicepastor Anderberg. Fru Yvonne Anderberg f. Söderblom berättar om resor i England med Årkebiskop Söderblom.

Norrköping och Linköping.

Söndagen den 11 dec. kommer H. H. Biskop Aurelius att närvara vid Gudstjänsten i Linköpings Domkyrka kl. 1 e. m. och tala till de församlade. Därefter äro alla inbjudna till kyrkkaffe i Biskopsgården.

Gudstjänst i Linköping den 30 okt. och i Norrköping den 13 november.

Föreläsningar hållas av Pastor Svensfors om: »Gustav II Adolf -- ett 300-årsminne» med skioptikonbilder, i Norrköping lördagen den 12 november kl. 7 e. m. och i Linköping den 10 december kl. 7 e. m. Red. G. Fondelius föreläser om: »Ur civilisationens historia», del I, i Linköping lördagen den 27 november kl. 7 e. m. och i Norrköping söndagen den 28 november kl. 3 e. m.

Eskilstuna.

Lördagen den 19 november kl. 8 e. m. föreläsning i Klosters Församlingshem av Pastor Svensfors: »Gustav II Adolf -- ett 300-årsminne». Skioptikonbilder. -- Gudstjänst den 20 november kl. 11.30 f. m.

Västerås.

Efter Gudstjänsten den 20 november föredrag i Kyrksalen om Gustav II Adolf, med ljusbilder.

Södertälje.

Söndagen den 18 december efter Gudstjänsten kl. 2.30 samkväm i Församlingssalen med föredrag och ljusbilder om Gustav II Adolf.

Nyköping.

Efter Gudstjänsten söndagen den 4 december föreläsning i S:t Anne Hus om Gustav II Adolf. Skioptikonbilder. Samkväm med kaffe.

Visby.

Söndagen den 23 oktober hålles föreläsningar av Fröken Elsa Fondelius i Församlingssalen kl. 1 och 4 e. m. över ämnena: »Huru skeppen finna väg över haven» och »Om scoutrörelsen» med ljusbilder.

De som ha flyttat under hösten ombedes vara vänliga och meddela den nya adressen.